

The Holy See

APOSTOLIC VISIT
OF HIS HOLINESS BENEDICT XVI
TO THE CZECH REPUBLIC
(SEPTEMBER 26-28, 2009)

FAREWELL CEREMONY

ADDRESS BY THE HOLY FATHER

Projev na rozloučenou

Praha, letiště Stará Ruzyně, 28. září 2009

(Video)

*Pane prezidente,
páni kardinálové,
bratři v biskupské slubě,
Vaše Excellence,
dámy a pánové!*

Ve chvíli slavnostního rozloučení vám chci vyjádřit své poděkování za štědrou pohostinnost, které se mi dostalo během krátkého pobytu v této nádherné zemi.

Zvláště jsem vděčný Vám, pane prezidente, za Vaše slova a za čas, který jsem strávil ve Vaší rezidenci. O dnešní slavnosti svatého Václava, hlavního patrona českého národa, mi dovoluť ještě jednou popřát Vám vše nejlepší k jmeninám. Protoe jsou to té jmeniny biskupa Václava Malého, také jemu blahopřeji a chci mu poděkovat za všechno úsilí vynaložené na přípravu a koordinaci mé

pastorační návštěvy v České republice. Jsem velmi vděčný panu kardinálu Vlkovi, arcibiskupu Graubnerovi i všem, kteří se jakkoli zaslouhli o úspěšné zabezpečení průběhu našich setkání a bohoslužeb. Mé poděkování patří samozřejmě veřejným představitelům, sdělovacím prostředkům i velkému počtu dobrovolníků, kteří pomáhali organizovat zástupy lidí. Děkuji i všem věřícím, kteří přispěli modlitbou, aby tato návštěva přinesla dobré ovoce pro český národ i pro zdejší církev.

Budu uchovávat v paměti chvíle modlitby, které jsem mohl proít společně s biskupy, kněžími a věřícími této země. S velkým dojetím jsem dnes ráno slavil Mši svatou ve Staré Boleslavi, na místě mučednictví mladého knížete Václava, kterého jsem uctil na jeho hrobě v sobotu večer v majestátní katedrále, která vévodí obzoru města Prahy. Včera, na Moravě, kde započali své apoštolské poslání svatí Cyril a Metoděj, jsem uvažoval, v modlitbě a děkování, nad počátky křesťanství na tomto území, a pochopitelně, ve všech slovanských zemích. Církev v této zemi byla opravdu poehnaná pozoruhodným zástupem misionářů a mučedníků, stejně jako světců kontemplativního ivota, mezi nimi chci zvlášt' připomenout svatou Aneku Českou, její kanonizace, právě před dvaceti lety, předznamenala osvobození země od ateistického útlaku.

Moje včerejší setkání s představiteli jiných křesťanských společenství mne ujistilo o důležitosti ekumenického dialogu v této zemi, která tolik vytrpěla následkem náboenského rozdělení v období třicetileté války. Mnoho jí bylo vykonáno pro uzdravení ran minulých staletí, a byly učiněny význačné kroky na cestě usmíření a opravdové jednoty v Kristu. Při dalším budování na těchto pevných základech má před sebou důležitý úkol akademické společenství, a to skrze nekompromisní hledání pravdy. Potěšilo mě, e jsem se včera mohl setkat s představiteli vysokých škol této země a vyjádřit uznání vznešenému poslání, kterému zasvětili svůj ivot.

Mimořádně potěšujícím pak bylo setkání s mládeí, kterou jsem mohl povzbudit, aby navázala na nejlepší historické tradice tohoto národa, zvláště na jeho křesťanské dědictví. Podle výroku, který bývá připisován Franzi Kafkovi: „Kdo si zachová schopnost vidět krásu, nikdy nezestárne.“ (Gustav Janouch, *Rozhovory s Kafkou*). Jestlie naše oči zůstanou otevřené pro krásu Boího stvoření, a naše mysl pro krásu jeho pravdy, můeme opravdu doufat, e zůstaneme mladí a e budeme budovat svět, který odráí něco z oné boské krásy, a tím inspiruje i budoucí generace, aby jednaly podobně.

Pane prezidente, drazí přátelé, ještě jednou vyslovuji své poděkování a slibuji, e na všechny budu pamatovat ve svých modlitbách a e vás budu nosit svým srdci. Bůh ehnej České Republice!

Ať Praské Jezulátko je i nadále vaší inspirací a vede všechny rodiny vašeho národa. Ké vám všem Bůh ehná!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana